

PROP DE VOSALTRES

Les prioritats diocesanes

Des de final del curs passat i començaments d'aquest, a la nostra diòcesi, hem desenvolupat un procés per detectar i definir els aspectes que més preocupen a tots els seus membres. Ja us vam informar de l'Assemblea Diocesana que va tenir lloc el 28 de maig. Aquesta va comptar amb una alta participació presencial, unida a un gran nombre d'aportacions, totes elles dirigides a intentar adaptar millor la vida personal i comunitària a les paraules i gestos de Jesucrist en l'Evangeli.

Amb el resultat de la ponència pronunciada i amb els suggeriments dels assistents, vam redactar un document. En ell es recullen les principals preocupacions pastorals que en aquests moments té la diòcesi. Per tal de coordinar les actuacions i unificar criteris, en la passada Festa de l'Enviament, es va presentar la relació de prioritats. Es va informar i, alhora, es va demanar la col·laboració de les institucions diocesanes. Es tracta d'ordenar el que fa la nostra Església, per fonamentar millor la comunió entre tots els seus membres, així com per donar a conèixer la nostra oferta i el nostre servei a la societat en la qual està immersa.

No s'ha considerat pròpiament un pla pastoral, però el plantejament pretén que tothom pugui veure amb claredat les nostres pretensions i preocupacions. Tindrà una durada de tres anys, període

de temps que ens servirà per analitzar, programar diverses accions i avaluar el que s'ha fet. Demano a Déu que ens concedeixi la força necessària perquè tot el Poble de Déu, llegint els signes dels temps actuals i amb les orientacions programàtiques del papa Francesc en la seva Exhortació Apostòlica *L'allegria de l'Evangeli*, sàpiga donar resposta als desafiaments actuals del nostre món.

Cinc prioritats pastorals s'han posat a consideració de tota la diòcesi, que resumeixo breument per a informació general i per a sol·licitar també la vostra col·laboració:

1. Que tots els cristians, a títol individual, revisin de nou la seva relació amb Déu i com segueixen les petjades de Jesucrist, que es preguntin quin tipus

de compromís han adquirit amb l'Església. Animarlos a augmentar el seu servei als altres.

2. Que totes les parròquies i comunitats cristianes examinin la seva actuació, per aconseguir que cada vegada esdevinguin unes comunitats més vives, unides i acollidores i puguin presentar al món la cara més entranyable del Senyor. Tant aquest punt com l'anterior es podrien resumir en una paraula: evangelització. Aquesta és responsabilitat dels individus i de les comunitats.

3. Que els sectors pastorals que s'organitzen en les àrees de reflexió i formació puguin coordinar-se millor amb els grups que realitzen el seu treball en les parròquies, les unitats pastorals i els arxiprestats. D'aquesta manera pretenem optimitzar millor els esforços de cadascú.

4. Que tots els diocesans es preocupin de les vocacions al sacerdoci. La nostra Església necessita més sacerdots per acompanyar i orientar les comunitats. No oblidem que la vocació és una oferta molt més àmplia: al matrimoni i a la vida consagrada.

5. Iniciar la Visita Pastoral del bisbe a totes les parròquies i comunitats per tal d'animar tothom a viure amb més autenticitat cristiana i a evangelitzar amb més alegria.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

La Verge Blanca de l'Acadèmia: 70 anys patrona de Lleida

2. La Verge Blanca de l'Acadèmia

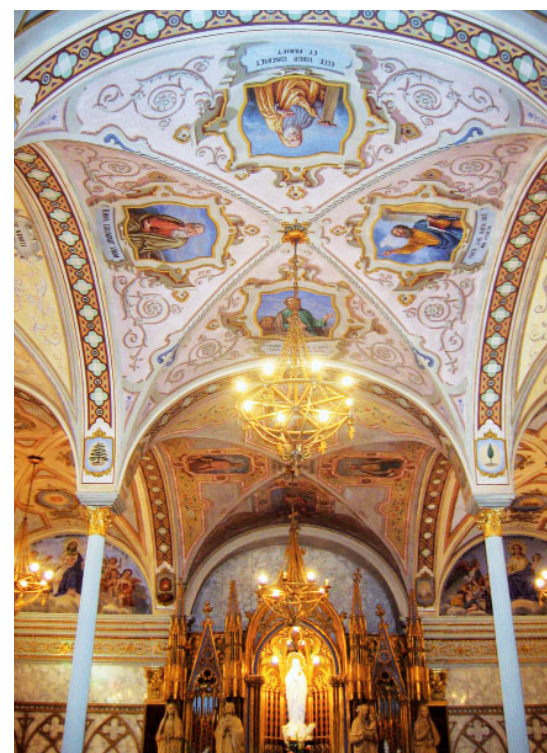
La devoció de Lleida a la Mare de Déu de l'Acadèmia es remunta al 1865, quan la ciutat invocà intensament la Mare de Déu per demanar-li protecció davant l'epidèmia de còlera que l'afectava. En acció de gràcies, els socis de l'Acadèmia Mariana ofrenaren a Maria un **Cor d'argent daurat** (1866): «Esteu en el meu cor per viure i morir amb mi», resa una inscripció.

L'Acadèmia Mariana procurà mitjançant concurs una imatge de la seva patrona, la **Immaculada Concepció de Maria**, per a custodiar el valuós joell. L'obra del barceloní Màxim Sala era una talla de fusta de til·ler sense encarnar, imitant el marbre blanc, popularitzada amb l'entranyable nom de **Verge Blanca de l'Acadèmia**. Representa Maria Imma-

culada dempeus, damunt la mitja lluna i el globus terraqüi, trepitjant la serp que mossega una poma. La fesomia dolça i serena expressa la seva puresa i bondat. Du a la mà dreta el Cor d'argent, i amb l'esquerra la ferma. Va ser entronitzada al Santuari del seu Palau (1871), declarat Oratori el 1883. Destruïda durant la Guerra Civil, s'encarregà una rèplica a la casa «La Artística», de Barcelona.

Al ser **declarada patrona de Lleida (1946)**, la Paeria va regalar una nova escultura del mateix taller (1949). És la que llueix actualment a l'Oratori, conservant-se l'anterior a la Catedral. Un nou Cor s'encomanà a la joieria Fontanals, per subscripció popular (1950).

La seva festa és el 2 d'octubre. Enguany se celebra el **70è aniversari del seu patronat a la ciutat de Lleida.**

«JMJ: Una injecció de moral que s'ha de viure, no pot explicar-se amb paraules»

Ja han passat 20 dies des que vaig tornar de Polònia per participar a les Jornades Mundials de la Joventut (JMJ). La nostra aventura va començar el passat 20 de juliol, quan la meua amiga Àngels i jo vam agafar un vol amb destinació Varsòvia, juntament amb un grup de vint-i-quatre joves de la delegació de Solsona. La nostra primera parada va ser Sandomierz, una petita ciutat al sud de Polònia. Vam gaudir de cinc intensos dies. Hi va haver moments de pregària, de visitar els llocs més

emblemàtics de la zona, de jocs i balls... Però sobretot, moments per poder compartir la nostra fe amb els voluntaris i les persones que ens van acollir. Ens vam allotjar en cases de famílies.

El nostre proper destí va ser Czeszochowa on vam visitar el Santuari de Jasna Góra i vam celebrar una missa amb els altres espanyols que havien acudit a la JMJ. L'endemà vam anar a Auschwitz. Va ser un dia dur.

Dimecres, amb l'arribada del papa Francesc, van començar els actes

La Mercè Sancho i l'Àngels amb la delegació de Solsona a Sandomierz

oficials de la JMJ. Tots els espanyols érem a Bochnia i als seus voltants.

La JMJ va acabar amb la vigília de Pregària a Camp de Misericòrdia i la missa d'enviament, on el Papa ens va animar a emportar-nos l'experiència viscuda aquests dies i compartir-la amb el nostre entorn.

L'últim dia el vam compartir amb el grup de Solsona.

Una de les coses que més em va sorprendre de la JMJ és que joves que venim de tots els països, cultures i que parlem diferents llengües, arri-

bem a connectar tan aviat i a entendre'ns tan bé. Em va fer pensar amb la Pentecosta.

Un altre dels moments més impressionants que vaig viure va ser la Vetlla de Pregària, on milions de joves romanien en silenci resant a un mateix Déu.

Moltes emocions, molts sentiments difícils de plasmar en un full. I és que una JMJ no es pot explicar amb paraules, s'ha de viure!

Mercè Sancho

Curs d'Especialista Universitari en Acompanyament al Dol

Els grups d'acompanyament al dol de Lleida i la Universitat de Lleida organitzaran una nova edició del curs d'Especialista Universitari en Acompanyament al Dol.

Les sessions tindran lloc des d'octubre a juny, i les sessions seran divendres a la tarda, de 16 a 21 hores, i el dissabte al matí, de 9 a 14 hores. El preu de la formació serà de 780 euros. Els requisits per inscriure's són: ser diplomats i llicenciats universitaris, especialment dels camps de Ciències de la Salut, Ciències de l'Educació i camp social. En el cas de persones que provinquin del voluntariat al dol,

sense titulació universitària, es valorarà individualment el perfil. Entre altres aspectes, la formació abordarà les diferents manifestacions del dol i la comunicació i l'espiritualitat del dol. Aquest any, com a novetat, s'inclourà un apartat de *counselling*. Després de la formació teòrica tindrà lloc una part pràctica d'acompanyament, en dol individual i grupal. El postgrau està coordinat per Anna Maria Agustí, Montse Esquerda i Joan Viñas. El termini de matriculació acaba el 10 d'octubre de 2016.

Més informació a: www.ice.udl/fc/curso/1421 i al correu electrònic: grupdol.lleida@gmail.com.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

La Misericòrdia purifica el cor

«**S**enyor, si vols, em pots purificar!» (Lc 5,12): és la petició que hem sentit que un leprós adreçava a Jesús. Aquest home no demana només ser guarit, sinó també ser *purificat*, és a dir completament curat en el cos i en el cor.

Atansant-se a Jesús, no té por d'ingrignar la llei i entra a la ciutat i quan el va trobar «es prosternà amb el front a terra i el pregà dient: "Senyor, si vols, em pots purificar"» (v. 12). Tot el que aquest home considerat impur fa i diu és l'expressió de la seva fe! Reconeix el poder de Jesús: està con-

vençut que el pot curar i que tot depèn de la seva voluntat. Aquesta fe és la força que li ha permès trencar tots els convencionalismes i cercar l'encontre amb Jesús, i agenollant-se davant d'ell l'anomena *Senyor*. La súplica del leprós mostra que quan ens presentem a Jesús no cal fer discursos

llargs. N'hi ha prou amb poques paraules, sempre que vagin acompanyades de la plena confiança en la seva omnipotència i en la seva bondat. L'Evangeli de Marc remarca que «Jesús, compadit, va estendre la mà, el tocà i li digué: "Ho vull, queda pur"» (1,41). El gest de Jesús acompanya

les seves paraules i fa més explícit l'ensenyament.

Després d'haver guarit el leprós, Jesús li mana que no ho digui a ningú, i li diu: «Vés només a fer-te examinar pel sacerdot i ofereix per la teua purificació el que va ordenar Moisès: això els servirà de prova» (v. 14).

La força de la compassió amb què Jesús ha guarit el leprós ha portat la fe d'aquest home a obrir-se a la missió. Era un marginat, ara és un de nosaltres.

(Dimecres, 22 de juny de 2016.)

Preparant el nou curs

El passat 31 d'agost va tenir lloc, a la Parròquia de la Mare de Déu de Montserrat, una trobada dels responsables de joves de diverses parròquies, moviments i col·legis per tal de parlar de la Delegació Pastoral de Joves (DPJ). Van participar gairebé quaranta persones, entre elles vam comptar amb la presència del vicari general, Mn. Josep Anton Jové.

La trobada es va dividir en tres parts:

A les 19.30 hores es va celebrar la Santa Missa, on es va donar gràcies a Déu pel treball realitzat per Mn. Xavier Navarro com a responsable de la DPJ aquests darrers anys, i es va encomanar la missió al nou delegat de Joves, Mn. Manel Mercadé.

En la segona part, va tenir lloc una reunió on cada un dels responsables van exposar les diferents rea-

litats dels joves. Es van intercanviar visions i es van fer propostes per a aquest nou curs.

Per acabar es va fer un sopar de germanor on els assistents van poder parlar d'una forma més distesa i conèixer-se una mica més.

REFLEXIONS

L'amor de Déu com a valor absolut

Jesús va portar el seu missatge sobre l'amor als altres fins a l'amor als enemics i als qui et fan mal. És bo aprofundir els textos evangèlics que parlen d'un amor tan radical per acostar-nos com a deixebles a l'Esperit del Senyor. Un dels passatges més impressionants és l'última de les sis contraposicions del Sermó de la Muntanya: «Ja sabeu que es va dir: Estima els altres, però detesta l'enemic. Doncs jo us dic: Estimeu els vostres enemics, pregueu pels qui us persegueixen». I aquesta és la raó: «Així sereu fills del vostre Pare del cel, que fa sortir el sol sobre bons i dolents i fa ploure sobre justos i injustos» (Mt 5,43-45). Sembla com si l'última contraposició portés l'exigència de Jesús fins al límit: estimeu els enemics. I la raó d'aquesta radicalitat no és la dignitat de les persones, o les normes de la convivència, no és res d'humà; és Déu. I encara, no és que Déu ho mana, o que Déu premiarà el que ho faci i castigarà el que no ho visqui. La raó que Jesús posa és que Déu ho fa; Déu estima els bons i els dolents.

Parlar de l'amor de Déu a tots no és una mena de consideració espiritual devota; és el centre de l'experiència de Jesús i del seu missatge. Per a Jesús, l'amor incondicional de Déu a tots, bons i dolents, és el criteri de la nostra vida humana. Déu estima i perdona; no hi ha més valor que l'amor i el perdó. Així acaba el passatge de les contraposicions del Sermó de la Muntanya: «Sigueu perfectes com el vostre Pare celestial és perfecte» (Mt 5,48).

Sembla que parlar de Déu ens allunya de la sensibilitat de la gent d'ara, però això no és exacte. Per a l'Evangeli, Déu és l'Absolut de l'Amor i de la Vida que atreu l'home cap a la seva plenitud de manera incondicionada, gratuïta, en un creixement constant, més enllà de normes i d'amenaçes. L'experiència de l'amor gratuït i incondicional de Déu és la que pot ajudar a créixer la humanitat cap una vida de justícia i d'amor, més enllà d'interessos i d'eficàcia.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

Festes de la Verge Blanca i Certamen Marià (2 d'octubre)

Les Festes de la Verge Blanca de l'Acadèmia s'iniciaran amb el Tridu, el 29, 30 de setembre i 1 d'octubre, a l'Oratori de la Verge Blanca. El 2 d'octubre, diumenge, Missa solemne a la Catedral; després, desfilada de gegants i ballada de sardanes.

A les 18 h, Certamen Marià a l'Acadèmia Mariana. El P. Alexis Bueno, sj, serà el mantenidor. Sor Isabel Guerra, l'autora de la *Immaculada Jove*, Joan Bellmunt i Jordi Pàmias faran una ofrena literària a Maria.

Tancarà l'acte la Coral Shalom, dirigida per Robert Faltus. L'entrada és lliure.

Donatiu per a la restauració del Retaule de la Verge Blanca de l'Acadèmia

Parròquia de Santa Maria de Gardeny

Tel. 610 809 213

Mn. Gerard Soler Quintillà

E-mail: gerardos@telefonica.net

Concepte: Retaule Acadèmia

Compte bancari: ES79-2100-3600-3721-0043-4986

AGENDA

- ▶ **Dilluns, 26 de setembre.** A les 18 h, xerrada «L'Islam, moment actual» a càrrec d'Abderrafie Ettalydy, a la Seu de Càritas.
- ▶ **Dimecres, 28 de setembre.** A les 19 h, Eucaristia en la festa del beat Francesc Castelló, presidida pel Sr. Bisbe, a la Parròquia de Sant Pere.
- ▶ **Dijous, 29 de setembre i divendres, 30.** A les 19 h, Tridu en honor de la Verge Blanca, a l'Acadèmia Mariana.
- ▶ **Dissabte, 1 d'octubre.** A les 12 h, Tridu, presidirà el Sr. Bisbe, a l'Acadèmia Mariana. / A les 19.30 h, Eucaristia, a la Parròquia de Santa Teresina. / A les 20.30 h, Vetlla de pregària amb Maria, a l'Acadèmia Mariana.
- ▶ **Diumenge, 2 d'octubre, Verge Blanca.** A les 12 h, Eucaristia a la Catedral, presidida pel Sr. Bisbe. / A les 18 h, Certamen Marià, a l'Acadèmia Mariana.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Jb 1,6-22 / Sl 16 / Lc 9,46-50]. Sant Cosme i sant Damià (anomenats *els sants metges*), germans bessons mrs. de Síria, patrons dels metges i els farmacèutics; sant Nil, abat.

27. □ Dimarts [Jb 3,1-3.11-17. 20-23 / Sl 87 / Lc 9,51-56]. Sant Vicenç de Paül (1581-1660), prev. a París, fund. Paüls (CM, 1625) i cofund. Filles de la Caritat (FC, paüles, 1633).

28. ■ Dimecres [Jb 9,1-12.14-16 / Sl 87 / Lc 9,57-62]. Sant Venceslau, mr. (935), duc de Bohèmia; sant Llorenç Ruiz, pare de família filipí, i companys, mrs. a Nagasaki

(s. xvii); Lleida: beat Francesc Castelló i Aleu, mr.

29. □ Dijous [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: Ap 12,7-12a) / Sl 137 / Jo 1,47-51]. Els Sants Arcàngels Miquel (patró dels radiòlegs i els radioterapeutes), Gabriel (patró de la radiodifusió i les telecomunicacions) i Rafael (o Rafel, patró dels emigrants); sant Fratern, bisbe; santa Gudèlia.

30. □ Divendres [Jb 38,1.12-21;39,33-35 / Sl 138 / Lc 10,13-16]. Sant Jeroni, prev. i doctor de l'Església, dàlmata, mort a Betlem (420), patró dels llibreters, biblistes i traductors; santa Sofia, viuda.

OCTUBRE

1. □ Dissabte [Jb 42,1-3.5-6.12-16 / Sl 118 / Lc 10,17-24]. Sta. Teresa de l'Infant Jesús (1873-1897), vg. i dra. de l'Església, carmelitana a Lisieux, patrona de les missions; sant Remigi († 530), bisbe de Reims.

2. ■ Diumenge vinent, XXVII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Ha 1,2-3;2,2-4 / Sl 94 / 2Tm 1,6-8.13-14 / Lc 17,5-10]. Sants Àngels de la Guarda; Lleida: Mare de Déu de l'Acadèmia (1862), patrona de la ciutat (1946); sant Sadurní, ermità a Sòria; beat Berenguer de Peralta, bisbe electe de Lleida.

Diuenge XXVI de durant l'any

COMENTARI

Busqueu el Senyor busqueu el bé i la justícia

El profeta Amós (4,4-6) ha desqualificat irònicament el fals culte que *agrada* als oferents però no a Déu. Qui ha de trobar gust en el culte és el Senyor! Un culte que no porta a la conversió de vida és camí inútil (*Is 1,10-20; Jer 7,1s*)

La solució és: *Cerqueu el Senyor i tindreu vida* (5,4.6); *Cerqueu el bé i no el mal, i tindreu vida* (5,14); *Establiu al Tribunal la justícia* (5,15).

Els qui viuen tranquils i es creuen segurs, s'estiren en llits de marfil i beuen el vi en grans copes, però no els fa cap pena el desastre de les tribus de Josep, aquests certament seran els primers en les files dels deportats.

Perquè el Senyor fa justícia als oprimits.

Home de Déu, busca de practicar sempre la justícia, la pietat, l'amor, la paciència, la mansuetud. El context vital original d'aquesta càlida exhortació sembla l'Ordinació del Pastor d'una Comunitat.

La justícia defineix les relacions amb els homes i la pietat les relacions amb Déu.

La fe, l'amor i la paciència o perseverança (que equival a l'esperança enmig de les proves) constitueixen les tres virtuts cristianes fonamentals.

La imatge de la «lluita en el combat» és la part central i original de l'exhortació amb la novetat de la comparació entre «Jesucrist» que, en presència de Pilat va fer la seva noble confessió i «Timoteu» que, en presència de molts testimonis, vas confessar noblement la fe.

Per això et recomano que guardis irrepressible i sense falta el Manament rebut.

La paràbola contraposa dos personatges (fet habitual en Lc): un pobre amb el nom de «Llàtzer» (com l'amic que Jesús estimava) i un home ric que cada dia celebrava festes esplèndides, però no té nom: no és ningú!

El diàleg entre els dos morts porta un doble ensenyament:

a) *Entre nosaltres i vosaltres hi ha una fossa que no es pot passar.* El temps per a la conversió acaba amb la mort.

b) *Si no fan cas de Moisès i dels profetes, ni que algú ressuscités no es deixarien convèncer.* Amb la gràcia de Crist te'nim ja tot el que ens cal per a la conversió.

Si no ens convertim de debò no serà per culpa de Déu!

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura de la profecia d'Amós (Am 6,1a.4-7)

Això diu el Senyor, Déu de l'univers: «Ai dels qui viuen tranquils a Sió, dels qui es creuen segurs al turó de Samaria! S'estiren en llits de marfil, s'aclofen en els seus sofàs, mengen els anyells més tendres i els vedells engreixats a les estables, improvisen al so de l'arpa, creen com David les seves melodies, beuen el vi en grans copes, i s'ungeixen amb els perfums més fins, però no els fa cap pena el desastre de les tribus de Josep. Per això ara seran els primers en les files dels deportats; així s'acabarà l'orgia dels vividors.»

▶ Salm responsorial (145)

R. *Lloa el Senyor, ànima meva.*

El Senyor fa justícia als oprimits, / dóna pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dóna la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts. / El Senyor estima els justos. R.

El Senyor guarda els forasters, / manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, Sió, per tots els segles. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu (1Tm 6,11-16)

Home de Déu, busca de practicar sempre la justícia, la pietat, la fe, l'amor, la paciència, la mansuetud. Lluita en el noble combat de la fe i guanya't la vida eterna. És per a obtenir-la que vas ser cridat i vas confessar noblement la fe en presència de molts testimonis. Davant Déu, font de tota vida, i davant Jesucrist, que sota Ponç Pilat donà testimoni amb la seva noble confessió, et recomano que guardis irrepressible i sense falta el manament rebut, fins que es manifestarà Jesucrist, el nostre Senyor. Quan serà l'hora, farà aparèixer la seva manifestació aquell qui és de debò feliç i l'únic Sobirà, el Reis dels reis i el Senyor dels senyors, l'únic que té com a pròpia la immortalitat i habita en una llum inaccessible: Cap home no l'ha vist mai, ni és capaç de veure'l. A ell l'honor i el poder per sempre. Amén.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 16,19-31)

En aquell temps, Jesús digué als fariseus: «Hi havia un home ric que anava vestit de porpra i de lli finíssim, i cada dia celebrava festes esplèndides. Un pobre que es deia Llàtzer s'estava estirat vora el seu portal amb tot el cos nafrat, esperant satisfer la seva fam amb les engrunes que queien de la taula del ric. Fins i tot venien els gossos a llepar les seves úlceres. El pobre morí, i els àngels el portaren a la falda d'Abraham. El ric també morí i el van sepulturar. Arribat al país dels morts i estant en un lloc de turments, alçà els ulls, veié de lluny Abraham, amb Llàtzer a la falda, el cridà i li digué: «Abraham, pare meu, apiada't de mi i envia Llàtzer que mulli amb aigua la punta del seu dit i em refresqui la llengua, perquè sofriu molt enmig d'aquestes flames.» Abraham li respongué: «Fill meu, recorda't que en vida et van tocar béns de tota mena, i a Llàtzer mals, però ara ell ha trobat consol i tu, sofriments. Pensa també que entre nosaltres i vosaltres hi ha una fossa immensa, tant que si algú volgués passar del lloc on sóc jo cap on sou vosaltres, no podria, ni tampoc del vostre lloc al nostre.» El ric digué: «Llavors, pare, et prego que l'enviïs a casa meua. Hi tinc encara cinc germans. Que Llàtzer els adverteixi, perquè no acabin també en aquest lloc de turments.» Abraham li respongué: «Ja tenen Moisès i els profetes: que els escoltin.» El ric contestà: «No, pare meu Abraham, no els escoltaran. Però si anava a trobar-los algú que torna d'entre els morts, sí que es convertiran.» Li diu Abraham: «Si no fan cas de Moisès i dels profetes, ni que ressuscités algú d'entre els morts no es deixarien convèncer.»

▶ Lectura de la profecia de Amós (Am 6,1a.4-7)

Esto dice el Señor omnipotente: «¡Ay de aquellos que se sienten seguros en Sión, confiados en la montaña de Samaria! Se acuestan en lechos de marfil, se arrellanan en sus divanes, comen corderos del rebaño y terneros del establo; tartamudean como insensatos e inventan como David instrumentos musicales; beben el vino en elegantes copas, se ungen con el mejor de los aceites pero no se conmueven para nada por la ruina de la casa de José. Por eso irán al destierro, a la cabeza de los deportados, y se acabará la orgía de los disolutos.»

▶ Salmo responsorial (145)

R. *¡Alaba, alma mía, al Señor!*

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos. / El Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a Timoteo (1Tm 6,11-16)

Hombre de Dios, busca la justicia, la piedad, la fe, el amor, la paciencia, la mansedumbre.

Combate el buen combate de la fe, conquista la vida eterna, a la que fuiste llamado y que tú profesaste noblemente delante de muchos testigos. Delante de Dios, que da vida a todas las cosas, y de Cristo Jesús, que proclamó tan noble profesión de fe ante Poncio Pilato, te ordeno que guardes el mandamiento sin mancha ni reproche hasta la manifestación de nuestro Señor Jesucristo, que, en el tiempo apropiado, mostrará el bienaventurado y único Soberano, Rey de los reyes y Señor de los señores, el único que posee la inmortalidad, que habita una luz inaccesible, a quien ningún hombre ha visto ni puede ver. A él honor y poder eterno. Amén.

▶ Lectura de santo evangelio según san Lucas (Lc 16,19-31)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los fariseos: «Había un hombre rico que se vestía de púrpura y de lino y banquetaba cada día. Y un mendigo llamado Lázaro estaba echado en su portal, cubierto de llagas, y con ganas de saciarse de lo que caía de la mesa del rico. Y hasta los perros venían y le lamían las llagas. Sucedió que murió el mendigo, y fue llevado por los ángeles al seno de Abrahán. Murió también el rico y fue enterrado.

Y, estando en el infierno, en medio de los tormentos, levantó los ojos y vio de lejos a Abrahán, y a Lázaro en su seno, y gritando, dijo: «Padre Abrahán, ten piedad de mí y manda a Lázaro que moje en agua la punta del dedo y me refresque la lengua, porque me torturan estas llamas». Pero Abrahán le dijo: «Hijo, recuerda que recibiste tus bienes en tu vida, y Lázaro, a su vez, males: por eso ahora él es aquí consolado, mientras que tú eres atormentado. Y, además, entre nosotros y vosotros se abre un abismo inmenso, para que los que quieren cruzar desde aquí hacia vosotros no puedan hacerlo, ni tampoco pasar de ahí hasta nosotros». Él dijo: «Te ruego, entonces, padre, que le mandes a casa de mi padre, pues tengo cinco hermanos: que les dé testimonio de estas cosas, no sea que también ellos vengán a este lugar de tormento». Abrahán le dice: «Tienen a Moisès y a los profetas: que los escuchen». Pero él le dijo: «No, padre Abrahán. Pero si un muerto va a ellos, se arrepentirán». Abrahán le dijo: «Si no escuchan a Moisès y a los profetas, no se convencerán ni aunque resucite un muerto.»